

tet ved genantagelse med sikring af erhvervede rettigheder, når arbejdsgiveren antager arbejdere. Dette meget vidtgående forslag blev erstattet af en bestemmelse om, at i tilfælde, hvor arbejdsforholdet var ophørt efter fødsel, skulle de pågældende kvinder tages i betragtning ved genantagelse i overensstemmelse med bestemmelserne i henstillingen af 1963 om ophør af beskæftigelse for arbejdere, hvis beskæftigelse er ophørt på grund af reduktion af arbejdsstyrken.

I afsnittet om „Forskellige bestemmelser“, hvor det var foreslået, at offentlige myndigheder samt offentlige og private organisationer skulle have opmærksomheden henvendt på forhold, som måtte have særlig betydning for kvindelige arbejdere med familieansvar, som organisation af offentlig transport og hjælpemidler, som er nødvendige for at forenkle og lette husholdningsopgaver, skete en stramning af teksten. Det vedtoges at indsætte ordene „harmoniseringen af arbejdstiden og skoletiden, foranstaltninger eller institutioner for børn, samt adgang for en rimelig pris til maskiner og redskaber, der kan forenkle og lette det huslige arbejde.“

Det må nævnes, at spørgsmålet om deltidarbejde var genstand for diskussion, ligesom der blev stillet forslag om at indføre bestemmelser herom i henstillingens tekst. Der var imidlertid ikke flertal herfor. Udvalgets flertal var af den opfattelse, at man måtte afvente resultatet af den undersøgelse vedrørende deltidsarbejde for arbejdere i almindelighed, som blev pålagt arbejdsbureauet ved vedtagelsen af en resolution i 1964.

Henstillingen i den ændrede form blev enstemmigt vedtaget af såvel udvalget som generalforsamlingen, og det samme var tilfældet med en resolution, som de nordiske landes regeringsrepræsentanter havde foreslået i udvalget, og som henstiller til arbejdsbureauets styrelsesråd at anmode generaldirektøren om med regelmæssige mellemrum, som fastlægges af styrelsesrådet, at foretage en vurdering af virkningerne af henstillingen vedrørende beskæftigelse af kvinder med forsørgerpligter. Den første vurdering skal finde sted senest i 1975.

Teksten til henstillingen gengives nedenfor i dansk oversættelse:

Henstilling nr. 123 om beskæftigelse af kvinder med forsørgerpligter.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 2. juni 1965 er trådt sammen til sin 49. samling, og som har bemærket sig, at kvinder i mange lande i stigende antal arbejder uden for hjemmet som en fast og uundværlig del af arbejdsstyrken, og

som endvidere har bemærket sig, at mange af disse kvinder har særlige problemer som følge af nødvendigheden af at forene deres pligter over for familien med deres udearbejde, og

som har bemærket sig, at disse problemer, omend mange af dem især vedrører beskæftigelsesmulighederne for kvindelige arbejdere med forsørgerpligter, også berører andre arbejdere og i væsentlig grad kan lattes gennem foranstaltninger, der tager sigte på samtlige arbejdere, f. eks. en gradvis nedsættelse af den daglige og ugentlige arbejdstid, og

som endvidere har bemærket sig, at mange af de særlige problemer, som kvinder med forsørgerpligter er stillet overfor, ikke er specielle for kvindelige arbejdere, men er almindelige familie- og samfundsproblemer, og

som erkender, at en fortsat samfundsmæssig tilpasning er nødvendig for at løse disse problemer på en måde, der er forenelig med det fælles bedste, og

som er klar over nødvendigheden af, at regeringer og vedkommende offentlige og private organisationer tager disse problemer op til behandling i en bred social, økonomisk og juridisk sammenhæng, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til beskæftigelse af kvinder med forsørgerpligter, der er optaget som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling,

vedtager i dag den 22. juni 1965 følgende henstilling, der betegnes henstilling af 1965 om beskæftigelse (kvinder med forsørgerpligter):

Konferencen henstiller, at hver enkelt medlemsstat gennemfører følgende bestemmelser i så stort omfang og så hurtigt som forholdene i de enkelte lande tillader det:

I. Almindelige principper.

1. Vedkommende myndigheder bør i samarbejde med vedkommende offentlige og private organisationer, især arbejdsgiver- og arbejderorganisationer,